

[Grethe Philip]

ge, der øger forbruget, og overforbruget viser sig så igen i et underskud på betalingsbalancen. Men der er dog grupper blandt de arbejdsløse, der må sætte forbruget ned. Det gælder særlig de langvarigt arbejdsløse og de arbejdsløse, der støder mod loftet i arbejdsløshedsunderstøttelsen.

Karakteristisk er det for arbejdsløsheden i disse år, at den ikke som i 1930'erne fører til egentlig økonomisk nød. Vort sociale system forhindrer denne egentlige økonomiske nød, og det finder jeg er godt. Alligevel må vi ikke se bort fra, at der er store menneskelige problemer. Der er noget menneskeligt nedbrydende i ikke at kunne få arbejde, når man ønsker det og er villig til at tage det.

Jeg vil særlig hæfte mig ved to former for arbejdsløshed, som jeg finder i særlig grad uheldige. Jeg vil fæste mig ved ungdomsarbejdsløsheden, hvor vi gang på gang fra radikal side har sagt, at dér måtte der gøres en særlig indsats. Det ligger også i det forlig, vi har sluttet, at der skal sættes særligt ind over for arbejdsløsheden blandt de unge. Men jeg synes, at vi har brug for stadig at følge, hvordan det går. For mig at se er der en vis mystik omkring de tal, vi får frem vedrørende arbejdsløsheden blandt de unge, hvor der nævnes tal på helt op imod 50.000, mens man på den anden side har indtryk af, at de ikke ligefrem står i kø for at få arbejde. Der ligger dér en hel del uafklarede problemer, som muligvis bl. a. består i, at de unge har hørt så meget om, hvor vanskeligt de har ved at få arbejde, at de ikke gør sig alt for store anstrengelser for at få fat på det arbejde, der faktisk er.

Det andet problem, som jeg synes vi må ofre noget større opmærksomhed end hidtil, er kvindearbejdsløsheden. Jeg mener ikke, det er tilstrækkeligt, at man bare ligesom afviser den med, at den skyldes den store tilgang til arbejdsmarkedet. Det er vigtigt at holde fast ved, at der er denne forbindelse imellem ledighed og tilgang, men de mange kvinder, der står og ønsker at få et arbejde, bør vi kunne give arbejde. Jeg vil særligt gøre arbejdsministeren opmærksom på, at der åbenbart er brug for en del kurser. Jeg har ladet mig fortælle, at der bl. a. er kvinder inden for kontorområdet, der faktisk ikke er kvalificerede til at tage det arbejde, der tilbydes, men som kunne blive mere kvalificerede til det, hvis de gennemgik nogle kurser. Jeg

finder det derfor meget nødvendigt, at kurser i det fornødne antal oprettes.

Når vi ser på dette store ledighedsproblem, bliver det næste: hvor skal der sættes ind? Jeg er enig med hr. Christophersen i, at et af de vigtigste punkter er at skaffe et bedre klima for erhvervslivet, for erhvervsinvesteringer og i øvrigt for aktiviteter inden for erhvervslivet og erhvervsvirksomhederne.

Det radikale venstre har i flere omgange tilsluttet sig, at der sættes ind med beskæftigelsesfremmende foranstaltninger af den ene eller den anden art, og dette finanslovforslag bærer da også præg af de mange forslag, som det radikale venstre stillede i forsommeren 1977 i sit 30 punkts beskæftigelsesprogram. Vi er meget tilfredse med, at så mange af disse punkter faktisk er blevet realiteter og også er med til at sætte deres præg på finansloven.

Specielt lægger vi vægt på de beskæftigelsesforanstaltninger, der nu sættes i gang for de unge, og som jeg omtalte før, men vi beklager, at det har virket så trægt, og at arbejdsgiverne har været så utilbøjelige til at tage flere ind, hvor der var mulighed for løntilskud. Vi opfordrer nu stærkt kommunerne til at tage et initiativ. Vi har med glæde set, at der er kommuner, der er gået i gang og har sat noget i gang for de unge, men vi mener, der er andre kommuner, der hurtigst muligt burde se at komme med.

Hvis vi ser på lønudviklingen, så har den holdt sig nogenlunde moderat. Det er et nøglepunkt i hele spørgsmålet om øget beskæftigelse, fordi det er afgørende for vores konkurrenceevne. Vi finder i det radikale venstre, at det er vigtigt, at der vises tilbageholdenhed i lønkravene, men vi finder også, at dette forudsætter, at lønmodtagerne ikke føler, at de bliver snydt, og at andre øger deres fortjenester og indkomster relativt stærkt på deres bekostning.

Derfor mener vi i det radikale venstre, at vi nu hurtigst må have taget hul på spørgsmålet om lønmodtagernes medejendomsret og om en skattereform. Det radikale venstre vil i nær fremtid fremlægge nogle principielle synspunkter vedrørende en rammelovgivning om lønmodtagernes medejede og håber, at det vil kunne give stødet til, at man kommer i gang med en løsning på hele dette spørgsmål.